

POPIELEC (5) *sb m*

o oraz *drugie e prawdopodobnie jasne (tak w L sg w popiele oraz w -ec; tak też Cn).*

sg *N* popielec (1). ◇ *G* popielcu (1). ◇ *A* popielec (1). ◇ **[I popielc(e)m.]** ◇ *L* popielcu (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Dzień będący początkiem wielkiego postu, w liturgii katolickiej związany z obrzędem posypywania popiołem głów wiernych; cineralia Cn (5) : ActReg 93; GrabowSet D4; Kiedy Suche dni poźczą. Po Popielcu/ po Świętkách/ po Podwyższeniu S. Krzyża/ y po S. Lucyey LatHar ++7, ++7; WujNT 147 marg; [Ieſly proceſſije bywaia. Vigilya Narodzenia bozego. Na popielecz. Vetrzi dny przed wielka nocza. StatNorb 33v].*

2. **[Popiół; cinis Cn:** *W tem interregnum naszym popielcemby się nam teraz posypować, a Boga z miastem Niniwe o łaskę i miłosierdzie prosić, byśmy roztargnieni nie byli i miłej swobody swej nie utracili. PismaPolit 170.]*